

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3087/2020
02.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Љубомир Михаиловић, адвокат из ..., против туженог „Миленијум осигурање“ а.д.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4801/2019 од 20.11.2019. године, у седници одржаној 02.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4801/2019 од 20.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 6408/2018 од 21.01.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 470.954,00 динара, са законском затезном каматом од 31.01.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца у делу за исплату законске затезне камате на износ од 470.954,00 динара почев од 19.12.2008. године до 31.01.2011. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 300.578,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4801/2019 од 20.11.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде материјалне штете исплати 470.954,00 динара са каматом од 31.01.2011. године до исплате, одбијен је, као неоснован. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му накнади трошкове поступка у висини од 300.578,00 динара, одбијен је, као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова првостепеног поступка плати 100.000,00 динара и на име трошкова другостепеног поступка 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног постака и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У спроведном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 19.12.2008. године, око 12,45 часова, у ... улици у ..., при дневној видљивости на равном и сувом коловозу, дошло је до судара мотоцикла „...“ тип „...“ ...-... регистарске ознаке ... -...-... којим је управљао тужилац и мотора „...“ регистарске ознаке ... -...-... којим је управљао сада покојни ББ. Против ББ вођен је прекршајни поступак, који је правноснажним решењем од 03.06.2009. године обустављен, услед смрти окривљеног. Записником о оштећењу возила, сачињеном од стране туженог 12.01.2009. године, пописани су делови које је потребно заменити на мотору тужиоца, а према предрачуну туженог од 22.01.2009. године укупна вредност рада и материјала за поправку износи 523.410,00 динара, с тим што је тужени у вансудском поступку оспорио право тужиоца на накнаду штете. Из налаза и мишљења Института саобраћајног факултета, као и допуне налаза и мишљења истог следи да материјални докази у списима предмета искључују да се незгода догодила на начин на који то учесници у истој наводе (да се мотоцикл, којим је управљао тужилац, кретао десном траком, брзином од 40 км/ч, да је мотоцикл штетника, који је излазио са споредног паркинга на улицу, када му је са леве стране наишао мотоцикл тужиоца, предњим левим делом ударио у задњи десни део – реп мотоцикла тужиоца, те да је дошло до пада мотоциклисте), јер да је до незгоде дошло на тај начин, да су морали настати трагови и оштећења, којих овде нема, а описана оштећења (огреботине испод репа са леве стране се пружају хоризонтално у односу на дужину мотоцикла, а на оклопу са леве бочне стране се пружају вертикално, каква оштећења не би могла настати истовремено, у истом паду, при кретању мотоцикла обореног на леви бок, нити би наведена оштећења могла настати у судару са мотоциклом „...“, јер је његов предњи точак нижи у односу на оштећење репа мотоцикла тужиоца, па не одговарају по висини“.

Првостепени суд је делимично усвојио захтев тужиоца за накнаду материјалне штете, јер је утврдио да је до саобраћајне незгоде дошло кривицом осигураника туженог, сада покојног ББ, са којих разлога је обавезао туженог да тужиоцу накнади материјалну штету насталу на његовом мотоциклу 09.12.2008. године, применом члана 178., 185., 186., 189. и 277. Закона о облигационим односима.

Другостепени суд није прихватио закључак првостепеног суда, као правилан, јер је сматрао да је одлука заснована на неправилној примени материјалног права у погледу постојања основа одговорности туженог за накнаду материјалне штете тужиоцу, са којих разлога је преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужиоца за накнаду материјалне штете.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је одлучио другостепени суд, када је преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужиоца, правилном применом материјалног права, с обзиром да из утврђеног чињеничног стања не произлази да је штета тужиоцу проузрокована од стране осигураника

туженог, односно да не постоји узрочно последична веза између саобраћајне незгоде и настале штете на мотоциклу тужиоца. Наиме, током поступка, а ради утврђења основа одговорности туженог, као осигуравача, изведен је доказ вештачењем, прво од стране судског вештака Бојана Секулића, а након тога од стране судског вештака Предрага Атанасковића, па како су судски вештаци дали супротне налазе и мишљења, то је одређено извођење доказа вештачењем од стране Института саобраћајног факултета, из чијег налаза и мишљења следи да материјални докази у списима искључују да се саобраћајна незгода догодила на начин на који је то описао тужилац, односно учесници пред полицијом, када је вршен увиђај, јер да је до саобраћајне незгоде дошло на тај начин, да су тада морали настати трагови и оштећења којих нема. С обзиром да из налаза и мишљења Института саобраћајног факултета следи да штета није проузрокована од стране осигураника туженог, то је правилно одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован захтев тужиоца, правилном применом члана 919. став 1. Закона о облигационим односима, којим чланом је прописано да када се догоди осигурани случај осигуравач је дужан исплатити накнаду или своту одређену уговором у уговореном року који не може бити дужи од 14 дана рачунајући од дана када је осигуравач добио обавештење да се осигурани случај догодио.

Стога су неосновани наводи ревизије тужиоца о погрешној примени материјалног права, јер је утврђено да саобраћајна незгода није проузрокована од стране осигураника туженог, правилно прихватајући налаз и мишљење Института саобраћајног факултета који је детаљно образложио свој налаз и мишљење, при томе одговоривши на све примедбе странака.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије, али како се тим наводима не доводи у сумњу правилност побијане одлуке, то је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у изреци, без детаљег образлагања ревизијске одлуке у смислу става 2. истог члана.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић